onbekende voorganger, die reeds lang op het kerkhof ligt, de schuld dragen, die hij op zich geladen heeft.

Maar moge het een blijvende waarschuwing zijn om nooit deze Vermeer, noch die van Van der Hoop [1]) van zijn vernis te ontdoen. Een wrak op land is een baak in zee.

J. SIX.

'S RIJKS AANKOOP UIT DE SIX-COLLECTIE.

De kwestie van »het Melkmeisje" is opgelost. Tweede en Eerste Kamer hebben de voorstellen van minister Rink tot aankoop van negenendertig schilderijen der verzameling-Six aangenomen en nu hangen de aldus voor ons Rijksmuseum verworven schilderijen daar grootendeels in een der kabinetten bijeen, enkele in andere zalen.

Door dezen aankoop hebben al die schilderijen hun handelswaarde verloren en kan men ze dus zonder mercantiele overweging van welken aard ook beschouwen. De overweging der zich onwillekeurig opdringende vraag, of al die 39 stukken werkelijk aanwinsten voor het Rijksmuseum mogen heeten, is minder gemakkelijk te vermijden. Zeer zeker hadden eenige der schilderijen, b.v. de Lingelbach, de Pynacker, de Moreelse en de Hondecoeter, hoe belangrijk de laatste ook als werk van den meester mag zijn, niet door het Rijk behoeven te worden aangekocht.

Maar, wij kennen de voorwaarden van aankoop en weten, dat daar niets aan te doen was, dat het Rijk, wilde het kooper worden, in *dit* opzicht een offer moest brengen. Maar juist daardoor heeft deze aankoop te meer nog het karakter gekregen van een »daad" (zooals de Heer de Stuers het in de Kamer noemde), waardoor Vermeer's wonder meesterwerk voor ons land is behouden, *met* verscheiden andere schilderijen, die ieder rechtgeaard liefhebber niet dan met leede oogen naar het buitenland zou hebben zien gaan. Ik heb hier vooral het oog op de »schaatsenrijders" van Adriaen van Ostade, op den Judith Leyster, den Metsu, den Berchem, den Wouwerman, den Adriaen van de Velde, den Rachel Ruysch en den Jacob Ruisdael, alle stukken van opmerkelijke en zeer bijzondere kwaliteiten, over wier bezit wij ons oprecht mogen verheugen.

Zoo hangt dan *Vermeer's* Keukenmeid niet — gelijk wij, onder den indruk van alle geschrijf erover, eenigszins vreesden — te midden van niets dan minderwaardige stukken, maar heeft ze thans onder haar omgeving ook verscheiden kunstwerken van beteekenis. Hoe

1) Ook hier speelt de gekleurde vernis blijkbaar een rol, maar schijnt toch voornamelijk de oorspronkelijke opzet van dit uiterst teere stukje, zoo buitengewoon gevoelig geschilderd, gewijzigd te zijn, door dat het karmijn uit het kopje verdween, waardoor het haarlint, als papillot gebruikt, er thans tamelijk wel in vast zit. Ik kan er nog niet achter komen of ook de rok oorspronkelijk roseachtig of altijd van grijs satijn is geweest.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/bulletin_knob1908/0019
gefördert durch die DFG